

Titel: Kapitel XVII.

Citation: "Kapitel XVII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e6080/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 168 mangler Besøjeelse hertil, beslutte, at han foreløbig skal forblive under Anholdelse. Det samme finder Anvendelse, hvor den Paagældende er mødt uden foregaaende Anholdelse.

Beslutningen tilføres Retsbogen under Jagttagelse af Reglerne i § 157; med Hensyn til Behogningen iagttages Reglen i § 161.

§ 165.

Senest inden 3 Gange 24 Timer efter Slutningen af det Retsmøde, hvori den i § 161 omhandlede Fremstilling fandt Sted, skal enten den under Anholdelse Forblevne løslades, eller Kendelse affiges om Fængsling eller anden endelig Forholdsregel.

I de nævnte 3 Gange 24 Timer skal der, saa vidt det i dette Tidrum er muligt, søges tilvejebragt enhver Oplysning af Betydning for Spørgsmaalet, om Sigtede bør fængsles. Der skal gives Sigtede Lejlighed til at angive de Oplysninger, som han i sin Interesse ønsker tilvejebragte.

I Stedet for den i § 164 nævnte Forholdsregel blive med tilsvarende Begrænsning de i §§ 172 ff. nævnte Forholdsregler og navnlig Løsladelse mod Sikkerhed, indtil endelig Bestemmelse træffes, at anvende under de der angivne Betingelser og nærmere Bestemmelser.

Kapitel XVII.

Fængsling.

§ 166.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retskendelse; en Paadom kan først affiges, efter at den Paagældende er hørt for en Ret angaaende Sigtefens Genstand, medmindre det forhindres ved hans Udband eller Sygdom eller lignende Omstændighed.

§ 167.

Fængsling i Anledning af Mistanke for en Forbrydelse, hvorfor Straffen stromes at ville blive højere end Bøder eller stumplet Fængsel, kan af Retten besluttes:

1) naar den Mistænkte er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en Ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger findes eller kunne fremstaaes.

2) naar Mistænkten angaar en Forbrydelse, hvis Forfølgning er henvist til Overanklageren eller nogen af de i denne Lovs § 31 under g, j, k og l eller i Straffelovens § 180 eller i Lov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste P. og 298, 1ste Stk. nævnte Forbrydelser, og der enten

- a) paa Grund af Sagens Beskaffenhed og den Mistænktes Forhold er Føje til at frygte for, at han vil inddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig, eller
- b) efter Sagens Omstændigheder er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjærne Gærningens Spor eller paavirke Medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade, eller
- c) er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed, eller
- d) der foreligger Omstændigheder, som give særlig Grund til at befrygte, at Sigtede vil udeblive fra Domsforhandling, hvor til han er indkaldt.

Foraaavdt Fængsling beslattes under Efterforskning, fastsætter Retten i Forbindelse med Fængslingen en bestemt Tidsfrist, — der dog efter Begæring fra Raademyndigheden af Retten kan forlænges — inden hvis Udløb Forundersøgelse maa begæres eller Tiltale rejses.

Fængsling kan endelig beslattes, naar den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

§ 168.

Under Efterforskning kan Fængsling beslattes af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken Tiltalte er fremstillet. Ellers tages Beslutning om Fængsling af den

Ret, ved hvilken Forundersøgelse er indledet eller Tiltale rejst (jfr. § 254, 1ste Stykke), eller for hvilken Sagen er indanket. Naar Sigtede er anholdt, og det antages, at han ikke saa betimeligt vil kunne fremstilles for den nævnte Ret, at Fængslingstendelse der kan blive affagt inden Udløbet af den Frist, i hvilken en Person kan forblive under Anholdelse, kan Fængslingstendelse affiges af en hvilkenomhelst Underfølgelsesret, for hvilken han fremstilles. Af Tendelsen og det i den Anledning Retsbogen tilførte tilstilles der i saa Fald den Ret, ved hvilken Sagen svæber, Udskrift.

§ 169.

Fængslingstendelsen skal, foruden Sigtedes Navn og den i øvrigt nøjagtigt mulige Betegnelse af ham, angive Sigtefens Genstand og de Grunde, hvorpaa Fængslingen stottes. Udskrift meddeles paa Forlangende den Fængslede inden 24 Timer.

Er Sigtede til Stede i Retten ved Tendelsens Afviselse, oplæses den for ham. Er han ikke til Stede, overgives en Udskrift af Retsbogen Politiet til Dødsattelse. Ved denne finde Reglerne i §§ 157, 159 og 160 tilsvarende Anvendelse.

§ 170.

Er Fængslingstendelsen affagt, uden at den Fængslede har været hørt angaaende Sigtefens, skal Afhørelse for Retten finde Sted inden 24 Timer efter Paagribelsen eller Indbringelsen i Riget, eller efter at Hindringen for hans Fremstilling er ophørt, jfr. § 162.

Den Fængslede henføres saavidt muligt i Baretagsfængslet paa det Sted, hvor Sagens første Behandling foregaar. Da hans senere Henbringelse til andet Baretagsfængsel tager vedkommende Rets Formand Beslutning.

§ 171.

Den Fængslede er undergivet de Indstrænkninger, som ere nødvendige til Sikring af Fængslingens Ejemed eller til Opretholdelse af Fængselsordenen. Særlig fastsattes føl-

gende Regler med Hensyn til Sigtedes Behandling:

1) Hvorvidt Andre end de ved Fængslet Ansatte skulle have Adgang til Fængen, beror paa Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forvarere § 46. Tilladelse til, med de Indstrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Ophyn, som Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Læge eller Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller af Personer, som staa i Forretningsforhold til Fængen, eller med hvem han ønsker at raadføre sig, bør kun nægtes, naar Omstændighederne give Grund til at frygte, at deraf vil opstaa Støbe for Undersøgelsen.

2) Om det skal tillades Fængen at afsende og modtage Breve, beror paa Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forvarere § 46. Tilladelse bør kun nægtes, naar Rettens Formand, efter at have læst Brevet, finder enten, at der kan være Grund til at befrugte, at dets Afsendelse eller Udlævering vil være til Støbe for Undersøgelsen, eller at dets Afsendelse vilde indeholde et Retstrud. Afsendes eller udlæveres Brevet ikke, bør der uden Ophold gives henholdsvis den Fængslede eller Afsenderen Underretning derom. Afsendelse af lukkede Skrivelser til Ret eller Dyrighed kan ikke nægtes Fængen.

3) Varetægtsfanger have Ret til at anstaffe sig Pøger, Mad, Stribematerialier o. lign. samt i det Hele at hushjætte sig, alt dog med de Begrænsninger, som følge af Fængslingens Djemed og Fængselsordenen. Denne Ret kan kun betages en Fange, naar han har forskyldt det som disciplinær Straf.

4) Det kan, udenfor Tilfælde af disciplinær Straf, ikke formenes en Varetægtsfange ved egne eller Andres Midler at forstæffe sig anden og bedre Kost end den almindelige Fængselskost, forsaavidt saadant kan ske, uden at Fængselsordenen derved forstyrres. Med samme Begrænsning er Fængen berettiget til at benytte andre Klæder end den almindelige Fangebragt.

5) Legelig Røvelse maa ikke anvendes som disciplinær Straf paa Varetægtsfanger.

6) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer maa benyttes til at ubrøste Fængen.

Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under Jagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

Klager over utilbørlig Behandling i Fængslet kunne forebringes for Retten i Overensstemmelse med Reglerne i § 200. I hvert Fangerum skal findes Opflag, indeholdende de væsentligste Bestemmelser i Fængsels-Reglementet og navnlig de i denne Paragraf givne Regler.

§ 172.

Er Sigtede under 18 Aar, bliver han, foraaavdt det efter Sigtelsens Beskand, Sigtedes Personlighed og de forhaandeværende Forhold lader sig gøre, efter Rettens Beslutning, i Stedet for at fængsles, at sætte under Tilsyn af paaalidelige Personer, Forældre eller Andre. Naar Forældre eller Andre fremsætte Ansøg om, at en saadan Sigtet maa betros til deres Tilsyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Indvilgelse heri til den Betingelse, at Sikkerhed stilles af de Paagældende overensstemmende med Reglerne i §§ 173 og 174.

I andre Tilfælde kan, hvor saadant maa anses for tilstrækkeligt til Formaalets Opnaaelse, i Stedet for Fængsling efter Rettens Beslutning anvendes Bevogtning i Hjemmet, efter Omstændighederne efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig medgaaende Beløb, Tilhold om ikke uden Dommerens Tilladelse at forlade et anvist Opholdssted eller en bestemt Kreds, Paalæg om til bestemte Tider at fremstille sig for Politiet, Beslaglæggelse af Pas eller andre Legitimationsdokumenter, eller Sikkerhedsstillelse efter de nærmere Regler i efterfølgende Paragrafer.

§ 173.

Sikkerhedsstillelse kan ikke træde i Stedet for Fængsling, naar den i § 167 Nr. 2 b nævnte Fængslingsgrund er forhaanden.

I de i § 167 Nr. 1 og 2 a nævnte Tilfælde skal Fritagelse for Fængsling tilstedes, naar Formaalet maa antages tilstrækkelig betrygget ved, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil møde i Retten til enhver For-

handling i Sagen efter behørig Indfaldelse samt indfinde sig til Dommens Fuldbyrkelse, hvis den gaar ham imod. Det paahviler i saa Fald Sigtede at opgive Bolig eller Opholdssted i Kongeriget, hvor alle Forhødelser til ham kunne ske.

I det i § 167 sidste Stykke ommeldte Tilfælde tilstedes Fritagelse for Fængsling, naar det findes tilstrækkeligt, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil undlade den Virksomhed, som frægtes, indtil Dommen, hvis den gaar ham imod, kan fuldbyrdes.

§ 174.

Sikkerheden, hvis Størrelse i det enkelte Tilfælde fastsettes af Retten, stilles ved Overlevering af rede Penge eller gode Bærdipapirer, der paa Forlangende, eller naar det af Dommeren findes hensigtsmæssigt, blive at opbevare i Nationalbanken eller vedkommende Amtstue, eller ved Selvsylbnerfaution af en eller flere i Kongeriget bofattede vederhæftige Mænd.

§ 175.

Den, af hvem Sikkerhed stilles, skal herom understrive en Erklæring, hvori den eller de Forpligtede, indtil hvis Opfyldelse Sikkerheden hæfter, og ved hvis Misligholdelse den forbrødes, ere angivne.

Hvordidt en stillet Sikkerhed bør være forbrudt, afgøres ved Kendelse, efter at der saa vidt muligt er givet de Vedkommende Lejlighed til at udtale sig. Det forbrudte Beløb tilfalder Statskassen. Dog blive først Sagens Udgifter og den Forurettedes Erstatningskrav deraf at dække, forsaavidt Dækning derfor ikke kan faas paa anden Maade.

Er Sikkerheden forbrudt som Folge af Sigtedes Undvigelse eller Udblivelse fra Møde, kan Retten, naar Sigtede inden en Maaned efter den Dag, da han er undvegen eller skulde være modt, frivillig fremstiller sig eller paa-gribes, helt eller delvis eftergive Sikkerhedens Forbrudelse, dog at den hæfter for alle Udgifter, som ere bevirkede ved Undvigelsen eller Udblivelsen.

§ 176.

Beslutning om Fængsling eller Forholdsregel, der træder i Stedet for Fængsling, kan af Retten til enhver Tid omgøres.

§ 177.

Den anordnede Fængsling bortfalder, naar Forfølgning frasaltes, eller Eigtende frifindes. Erklæres i sidstnævnte Tilfælde Appel, inden Løsladelsen er iværksat, bliver det dog paa dertil fra Paatalemyndighedens Side givne Anledning ved Kendselse af Retten at bestemme, om Løsladelse skal finde Sted.

Fængslingen ophæves ved Rettens Beslutning, naar i Løbet af Underføgelsen de Grunde, hvorpaa den stottes, bortfalder, og Grunde til Fængsling ved en ny Kendselse ikke ere forhaanden.

Er Fængslingen besluttet i Henhold til § 167 Nr. 2 b., bliver den at ophæve, saa snart Underføgelsen i paagældende Retning er sikret, i hvilken Henseende det fornødne hurtigst muligt skal iværksættes, eller jensef naar den i Fængslingskendselsen fastsætte, eventuelt af Retten forlængede, Frist er udløben. Dog kan Retten efter Begæring af Paatalemyndigheden bevilge en yderligere kort Forlængelse af Fristen, saafremt det godtgøres, at det paa Grund af uforudsete og væsentlige Hindringer har været umuligt betimelig at fremme Underføgelsen.

I Sager, som paatales af Private eller ere af mindre Betydning, bør Fængslingen ophæves, naar Retten finder, at Sagen ikke fremmes med tilbørlig Hurtighed. Fremdeles bør Fængsling ophæves, naar en Dom, hvorved kun en kortere Tids Fængselsstraf er idømt, bliver paaanket, og Fængslingens Forlængelse indtil Ankefægens Slutning vilde staa i aabenbart Misforhold til den Straf, som er eller kan ventes idømt.

I Henseende til Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel gælde de derom i særlig Lov givne Bestemmelser.

§ 178.

Forholdsregler, som af Retten ere anordnede istedetfor Fængsling, bortfalde eller ophæves i de samme Tilfælde som Fængsling.

Fremdeles ophører en fíillet Sifferhed at hæfte, naar Sigtede henfættés i Fængsel, eller naar en Sigtet under 18 Aar sættes under andet Tilsyn end den Person's, hvem han mod Sifferhed var betroet, samt naar den i Overensstemmelse med § 173 paatagne Forpligtelse er opfyldt, eller naar den, der er gaaet i Borgen, opfyger sit Forløste ved at fremstille Sigtede for Retten eller under saadanne Forhold og med saa langt Varfel, at der er Lejlighed og god Tid til at fangse ham.

Indgaaet Forløste ophører ligeledes, naar en affagt Straffedom ikke fuldbyrdes, naagtet der hertil har været rigelig Tid og Opfordring.

§ 179.

Bestemmelse om Ophor af Fængsling eller om Anvendelse eller Ophor af Forholdsregler, som træde i Stebet for Fængsling, eller om Forbrydelse af fíillet Sifferhed tages af den Ret, hvem det efter § 168 vilde tilkomme at affige Fængslingkendelse.

Kapitel XVIII.

Beslag paa Sigtedes Formue og Forbud mod Foreninger og Skrifter.

§ 180.

Naar der i en under Landsret hørende Sag er rejst Tiltale, men Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forfølgning, kan Retten paa Overanklagerens Begæring, og efter at Forsvareren er hørt, ved Kendelse bestemme, at der skal lægges Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve i Riget. Kendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 88.

Oplyses det senere, at det var Sigtede umuligt at møde, kan Retten ophæve Beslaglæggelsen.

§ 181.

Retten drager Ansvar for, at der beffittes en Værge til at bestyre den beslaglagte Formue. At saadan Foranstaltning er truffen,